

Nr. 34 (935) 2013 m. rugpjūčio 23 d. PENKTADIENIS

www.musulaikas.com

Kaina 2,00 Lt

SKIRSNEMUNĖS MIESTELIS seniūno akimis

Lina Lukošiūtė

Kiekvienas Lietuvos kampelis savaip gražus. O gražus ne tik jį supančia gamta, bet ir savita istorija, žmonėmis, kultūriniu bei dvasiniu gyvenimu. Skirsnemunės miestelis – vienas iš tokių. Niekas kitas taip gerai jo nėpažista, kaip devynioliktus metus seniūnu miestelyje dirbantis Vladas Vainauskis.

Skaitykite 10 psl.

Ateityje jaunimas profesiją rinksis ne pagal norą, o pagal poreikius **3 psl.**

Šiemet per nepilnus du mėnesius – nuo birželio vidurio iki rugpjūčio 8 d. į Tauragės TDB Jurbarko skyrių kreipėsi 84 aukštajų universitetinį ar koleginį bei vidurinį ar pagrindinį su profesine kvalifikacija išsilavinimą igiję, iš mūsų rajono išvykę studijuoti asmenys.

Janina Sabataitienė

8 psl.

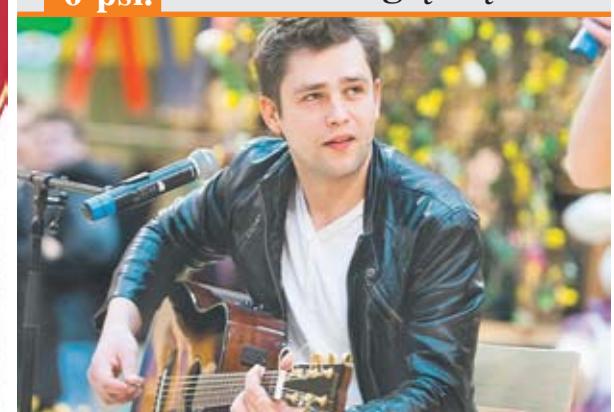
Rytoj, rugpjūčio 24 d., Jurbarko krašto istorijos muziejuje įvyks iškilmingas Jurbarko rajono savivaldybės tarybos posėdis, kurio metu kraštiečiui archeologui habilituotam daktarui Vytautui Urbanavičiui bus įteiktos Garbės piliečio regalijos. Garbės piliečio vardą Vytautui Urbanavičiui savivaldybės Taryba suteikė 2013 m. gegužės 30 d., įvertindama jo didelius nuopelnus Lietuvos mokslui ir aktyvią kultūrinę bei švietėjišką veiklą Jurbarko krašte.

9 psl.

Skirsnemunės miestelyje gimė ir į plačiuosius vandenis, tiesiogine šių žodžių prasme, išplaukė visoje Lietuvoje gerai žinomas ilgametis kapitonas Sigitas Šileris. Rugpjūčio 24 d. minint Skirsnemunės 700-ąsių metines, šis buvęs skirsnemunietis bus apdovanotas ženklu „Už nuopelnus Jurbarko kraštui“. Buvęs kraštielis visada su didžia pagarba mini Skirsnemunės vardą. Atlirkamas svarbius darbus Lietuvai, su pasididžiavimu pabrėžia, jog yra skirsnemunietis.

ANDRIUS POJAVIS: grįžau namo
6 psl. ir namai grįžo į mane

**BRANGIAI PERKAME
ŽEMĖS ŪKIO
PASKIRTIES ŽEMĘ
VISOJE LIETUVОJE**

**Tel: 868686065
860614770**

RESOTA
UŽDAROJI AKCINĖ BENDROVĖ

BRANGIAI PERKA

juodojo metalo, nerūdijančio plieno, aliuminio, vario, bronzos, žalvario, švino, senų akumulatorių
METALO LAUŽĄ.

Didesnių gabaritų įrenginius, seną autotechniką ir kitokį laužą
GALI SUPJAUSTYTI ir PASIIMTI SAVO TRANSPORTU.

Klišių k., Jurbarkas. Tel.: 8 685 78 163, 8 685 46 102, (8 447) 72 528.

**NUOLAT ORGANIZUOJAME
AM, A, B KATEGORIJŲ
VAIRUOTOJŲ KURSU**

**Vairavimo mokykla
ARVAIRA**

8-447 72900
8-655 72900
Ugnėnai g. 10,
Jurbarkas
www.arvaira.lt
jurbarkas@arvaira.lt

**M Geriausia
vairavimo mokykla
regione 2011m**

**TELEGRAMOS AUTOMOBILIŲ
Vairavimo mokykla**

Pagerbtis gražiausiu Miškininkų bendruomenės sodybų šeimininkai

Sekmadienį prie miškų urėdijos vyko šventinis koncertas, kurio metu paaiškėjo gražiausiu sodybų nugalėtojai.

Gegužės mėnesį prasidėjės, rugpjūčio 18 d., sekmadienį, baigėsi Miškininkų bendruomenės organizuojamas gražiausios sodybos konkursas. Šia gražia proga rugpjūčio 18 d. prie miškų urėdijos vyko šventinis koncertas, kurio metu paaiškėjo gražiausiu sodybų nugalėtojai. Buvo išrinkti net penki - po vieną iš Miškininkų, Mituvos, Klevų, Pušų ir Eglių gatvių.

Pasak seniūnaitės Almos Busch, gražiausiai besitarkančiu Mituvos gatvėje išrinktas namas nr. 17 (šeimininkai Donatas ir Dalia Gardauskai). Norime pasidžiaugti ir kitaip gražiai besitarkančiais Mituvos g. namais - 7, 13, 19. Eglių gatvėje gražiausiai besitarkantys namas - nr. 1 (šeimininkai Virgilijus Pinaitis ir Zita Čepulytė). Klevų gatvėje - namas nr. 5 (šeimininkai Regina ir Juozas Jurksai),

Pušų gatvėje nr. 14a (šeimininkė Ona Giedraitienė). Na, o Miškininkų gatvėje gražiausiai besitarkantys - daugiaubutis namas nr. 7. Namas turi daug šeimininkų, skirtingos galimybės, skirtinės požiūriai, skirtingos jėgos. Tačiau reikia išskirti ir pagirti Miškininkų g. namus: 3, 15, 19, 25, 27.

Iš Miškininkų gatvėje esančių privačių namų geriausiai besitarkančiu namu pripažintas Miškininkų ir Pušų g. kampe esantis namas, kuriame jau daug metų gyvena garbingo amžiaus sulaukę Vytautas ir Bronė Tamulai. Miškininkų g. namui nr. 4 buvo išteigta bendruomenės pirminin-

ko prizas už mini muziejų. Na, o specialus prizas už pasodintus ažuolus

prie kelio buvo išteiktas Mituvos g. nr. 7 gyventojui A. Andriulaičiui.

Seniūnaitė Alma Busch tiek savo, tiek bendruomenės pirminkino vardu dėkoja visiems bendruomenės nariams, kurie buvo aktyvūs ir savo darbu prisidėjo prie šios gražios šventės organizavimo.

„Mūsų laiko“ inform.

Džiugu, kad organizuojami tokie konkursai ir pagerbiami savo gyvenamają aplinką tvarkantys žmonės. Tačiau išteigtai prizai, atminimo lentos su politikų pavardėmis buvo prieštaralingai vertinami.

Argi neužteko užrašo, bylojančio, jog šios sodybos savininkai apdovanojoti už gražiai tvarkomą aplinką? Ar buvo būtina po kiekvieną iš jų parašyti dar ir Seimo nario ar europarlamentaro pavardes? Tokius klausimus tikrausiai iškélé sau ne vienas.

„MŪSŲ LAIKAS“ SAVO FACEBOOK PROFILYJE KLAUSĖ, AR NORĘTUMĖTE, KAD TOKIA LENTELĖ PAPUOSTŲ JŪSŲ NAMĄ?

Loreta: Nieko tokio, dovana graži, dailiai išraižyta, ir visai nesvarbu, kas tą prizą išteigė - svarbiausia, su meile padovanota gražiausios sodybos šeimininkui....

Algimantas: Tikrai ne, pigus būdas Seimo nariui save reklamuoti.

Rytė: Man taip pat labai aukis režia prizo steigėjas...

Jonas: Gaila, kad tokia gražią lentelę tektų sugadinti, bet aš tai nupjaučiau politiko pavardę, na, nebent jis išpareigotų metus laiko tą sodybą tvarkyti.

D.K.: Niekas manęs nepriverstų pasikabinti tokios lentos ir čia visiškai nesvarbu - steigėjas Bronius ar Petras. Noras išiamžinti bet kur ir bet kada kartais būna perlenkiamas. Manau, čia bus atvirkščias variantas, nes per prievertą mielas dar nė vienas netapo.

Gintaras: Renginys buvo viešas. Galėjo dalyvauti visi, nepriklausomai nuo tikėjimo, politinių išitikinimų, socialinių grupių. Ant atminimo lentų neparašyta socialdemokrata, bet kažkas tai perskaito. Jeigu atminimo lenta neper einamoji, geriau būtų užrašyti gavimo metus ir teritoriją, kurioje sodyba išrinkta gražiausia.

J.S.: Man tokie „prizai“ asocijuojasi su noru išiamžinti save. O gal netgi siekiu pasidaryti nemokamą reklamą. Neprūminta. Jau kartą rašau, jog blogai, kai geri ir gražūs dalykai suplakami su politika. Buvo šioje šventėje ir ji man kėlė dvejopus jausmus. Buvo smagu, kad vyksta tokia žmonių, kurie gražiai tvarkosi savo namuose pagerbimas, tačiau didžiąją dalį renginio man atrodė, jog tai vietiniai socialdemokratų „suažiavimas“, kuriems šis renginys buvo startas naujiems rinkimams.

Saulius: Man turėtų kas mėnesį mokėti už tai, kad tokia lenta kabėtų prie mano namo.

Raimondas: Na, tas prieras „prizo steigėjas...“ tai tikrai ne i temą.... Mano akimis, tai labiau kenkia, negu reklamuoją Seimo narių... Visa kita tvarkoj, gražu, kad yra tokie apdovanojimai. Sveikinimai sodybos šeimininkams.

Inga: Bet koks susireikšminimas... Čia panašiai kaip: „Projektą finansuoja Europos Sąjunga“. Tarsi Pauža savo asmeninėmis lėšomis pusę tos sodybos sutvarkęs būtų.

JUODOJO KASPINO DIENOS PAMINĖJIMAS JURBARKO RAJONE

Šiandien, rugpjūčio 23-ioji, Lietuvoje minima kaip Juodojo kaspino diena, prisimenant Molotovo-Ribentropo pakto metines, kada stalinistinė Sovietų Sajunga ir nacistinė Vokietija, neteisėtai pasidalinusi Europą, panaikino Baltijos šalių nepriklausomybę. 1989 metais rugpjūčio 23 d. daugiau kaip 2 mln. Lietuvos, Latvijos ir Estijos gyventojų susikibo rankomis, sudarydami gyvą grandinę nuo Vilniaus iki Talino, išreikšdami solidarumą ir norą būti laisvais. Baltijos kelio diena minima nuo 2005 metų rugpjūčio 23 d.

Jurbarko rajone numatomai renginiai, skirti Juodojo kaspino ir Baltijos kelio dienos paminėjimui:

10 val. visi kviečiami į Jurbarko Švč. Trejybės bažnyčią, kurioje vyks Juodojo kaspino dienos paminėjimas;

10 val., 12 val., 15 val. Jurbarko krašto muzicjuje bus rodomas dokumentinis filmas „Partizaninis karas Lietuvoje. 1944-1953 metai“.

18 val. prie LLKS tarybos prezidiumo pirminkino generolo Jono Žemaičio vadavietės-slėptuvės, esančios Paskynų girioje, vyks Juodojo kaspino ir Baltijos kelio dienos paminėjimas.

„Mūsų laiko“ inform.

Smalininkų miestelyje bus įrengta nauja žaidimų aikštėlė. Planuojami pastatyti krepšinio stovai bei kita žaidimų aikštelių įranga.

Smalininkų kaimo bendruomenė skirta 22 159,32 tūkst. Lt, kurie numatyti vičėsios erdvės sutvarkymui,

įrengiant vaikų žaidimų aikštelię Smalininkų kaime. Aikštėlę planuoja įrengti ūkio teritorijoje esančioje aikšteliėje (netoli automobilių serviso). Pasak bendruomenės pirmininkės Vandas Stonienės, ši aikštėlė šiuo metu yra netvarkinga, viskas sulaužta, tad norima tą vietą atgaivinti. Vaikams ir jaunimui bus kur pažaisti, nereikės eiti per visą miestelį iki kitos žaidimų aikštelių, juo labiau, kad atstumas nėra mažas. Planuoja pastatyti krepšinio stovai bei kita žaidimų aikštelių įranga, šiukslinės,

taip pat laukia permanentos - materialinės bazės sukūrimas. Tam skirta 8 693,10 Lt, už kuriuos bendruomenė įsigys nešiojamąjį kompiuterį su programine įranga, daugiaufunkcinį spaustintuvą, renginių įgarsinimo įrangą, multimedijos projektorių bei ekrana, apsaugines žaliuzes.

Paskynų bendruomenei skirti 20 628,96 tūkst. Lt, už kuriuos bus įrengta atokvėpio aikštėlė po liepomis. Paskynų kaimas nuolat gražėja, tačiau dažnai sulaukiamą kritikos dėl pačiaame kaimo centre stovinčios autobusų stotelės. Dėl to buvo kreiptasi į VĮ

„Tauragės regiono keliai“ su prašymu paremontuoti, tačiau buvo gautos atsakymas, jog šis statinys jų įmonėi nepriklauso. Seniūnija lėšų taip pat neturėjo, todėl buvo nuspresta teikti paramos paraišką, kurią patenkinus būtų sutvarkyta višejoji erdvė ir įrengta poilsio zona. Projektas bus įgyvendinamas Paskynų kaime, prie Paskynų ir Sodų gatvių sankryžos esančioje viešojo erdvėje. Planuojama nugriauti senajį statinį, išardyti grindinį, išbetonuoti pamatus autobusų stotelei-pavėsinėi bei skelbimų lentai, iškloti trinkelėmis autobusų stotelės-pavėsinės grindis ir poilsio zoną, pastatyti autobusų stotelę-pavėsinę, suolus, šiukslius dėžę bei skelbimo lentą. Šiuo metu pačiame kaimo centre stovintis sovietmečiu išdygęs niekam nepriklausantis statinys – autobusų stotelė, yra apgruvięs ir apgalėtinis būklės. Tai vienintelė užuovėja nuo lietaus ir vėjo Paskynų vaikams, jaunimui, kas ryta vykstantiems autobusais į mokyklas bei suaugusiems, norintiems pasiekti miestus visuomeniniu transportu. Mažame kaimo šis statinys tapo jaunimo susibūrimo vieta praleisti vasaros vakarus, pabenrauti, todėl norima ją atgaivinti.

„Mūsų laiko“ inform.

**KAINOS
PRAĘJUSI
ŠEŠTADIENĮ (rugpjūčio 17 d.)
JURBARKO
TURGUJE**

1 kg bulvių – 0,50–1,20 Lt
 1 kg pomidorų – 1,50–2 Lt
 1 kg agurkų – 1,20 Lt
 1 kg česnakų – 8–10 Lt
 1 kg pipirų – 4–5 Lt
 1 kg kopūstų – 1,20–2 Lt
 1 kg obuolių – 1–1,50 Lt
 1 l bruknių – 6–7 Lt
 1 l mėlynių – 6 Lt
 1 l gervuogių – 8 Lt
 1 kg slyvų – 3,50 Lt
 1 kg paprikų – 4,50 Lt
 1 kg vyšnių – 8 Lt
 1 kg kriauslių – 3,50 Lt
 1 kg morkų – 1,50 Lt
 1 kg svogūnų – 1,50 Lt
 0,5 l medaus – 11–12 Lt
 10 putpelės kiaušinių – 3 Lt
 1 l pieno – 2 Lt
 1 l grietinės – 10–11 Lt
 0,5 kg sviesto – 11 Lt
 1 kg varškės – 7–8 Lt
 1 kg karšių – 5,50 Lt
 1 kg kuoju – 4 Lt
 1 kg starkių – 12–14 Lt
 1 kg žiborių – 6 Lt
 1 kg silkių – 8,80 Lt
 1 kg karpių – 10,80 Lt
 1 kg rūkytų vėjažuvių – 15 Lt
 1 kg rūkytų šamų – 26 Lt
 1 kg mentės lašinių – 16,90 Lt
 1 kg kumpinių lašinių – 18,90 Lt
 1 kg minkštų lašinių – 15,90 Lt
 1 kg kumpio šašlykų – 12 Lt
 1 kg sprandinės šašlykų – 14 Lt
 1 kg rūkytų karkų – 10 Lt
 1 kg skilandžio – 32 Lt
 1 kg „Gardžios“ dešros – 15,50 Lt
 1 kg skilandinės dešros – 27,50 Lt
 1 kg „Smetoniškos“ dešros – 27,50 Lt
 1 kg „Smuklės“ dešros – 23,80 Lt
 1 kg kepenų pašteto – 9,60 Lt
 1 kg kauliukų – 3 Lt
 1 kg „Žemaitiškų“ vėdarų – 8,50 Lt
 1 kg taukų – 4,50 Lt
 1 kg spirgučių – 5 Lt
 1 kg „Aukštaičių“ kepsnio – 18 Lt
 2,40 kg „Gardėsio“ duonos – 24 Lt
 350 g „Pumpurėlio“ duonos – 2 Lt
 600 g forminės duonos – 2,70 Lt
 1 kg „Lauktuvų“ duonos – 4,50 Lt
 470 g pynės su razinomis – 3,50 Lt
 400 g pyrago su aguonomis – 3 Lt
 700 g „Naminio“ pyrago – 4 Lt
 850 g „Eglės“ pyrago – 7,50 Lt
 0,5 kg keksas – 7 Lt
 1 kg šakočio – 27 Lt
 1 kg bandelių su karamele – 9 Lt
 1 kg užkepelių – 12 Lt
 50 kg kvietriugų – 30 Lt
 50 kg avių – 35 Lt
 50 kg kvečių miltų – 38 Lt
 10 kg lesalų viščiukams – 24 Lt

Parengė Vytautas Kuklevičius

867196757

VLK: kelio ir klubo sąnarių operacijos bus atliktos didesniams pacientų skaičiui

Valstybinė ligonių kasa prie Sveikatos apsaugos ministerijos (VLK) informuoja, kad šiemet klubo ir kelio sąnarių endoprotezų nupirkta gerokai daugiau nei ankstesniais metais, todėl kelio ir klubo sąnarių operacijos bus atliktos didesniams pacientų skaičiui. Nupirktieji endoprotezai yra sėkmingai paskirstyti vienos gydymo įstaigoms, atliekančioms minėtas operacijas.

Iš viso šiais metais nupirkta beveik 6 tūkst. kelio ir klubų endoprotezų, t. y. 20 proc. daugiau, nei ankstesniais metais. Nupirktieji endoprotezai jau paskirstyti 22 gydymo įstaigoms. Endoprotezus gavusios įstaigos sėkmingai planuoja reikiamas operacijas, todėl mažėja endoprotezų laukiančių eilės. Kreiptis į gydymo įstaigas bei gydytojus ir tartis dėl operacijos

jau gali ir patys pacientai. Apie šią galimybę juos informavo atsakinė VLK specialistai. Pacientai buvo informuoti pasibaigus tarptautiniams viešujų pirkimų konkursui, kurio metu nupirkti minėti kelio ir klubo sąnarių endoprotezai.

VLK dėl tam tikrų priežasčių ragina žmones neskubėti patems pirkti gamintojų siūlomą endoprotezų. Pavyzdžiu, pacientas, neturėdamas reikiamu žinių, gali išsigytis netinkamą endoprotezą. Jo išsigytas endoprotezas gali kainuoti daug brangiau nei tas, kurį nupirkė VLK. Visi VLK nupirkti endoprotezai yra kokybiški, patikimi ir sertifikuoti. Be to, visus dėl gamininių kokybės kilusius neaiškumus ar klausimus tokiu atveju taip pat išspręstę VLK.

Taigi, uzsiregistravus eilėje, reikiama endoprotezo vertėtų pa-

laukti. Be to, eilės vietą galima keisti. Tereikia sekti eilių skirtumus skirtingose gydymo įstaigose ir užsiregistruoti toje gydymo įstaigoje, kurioje eilė endoprotezui gauti yra trumpesnė. Informacija apie eiles nuolat atnaujinama ir skelbiama VLK interneto svetainėje www.vlk.lt, skiltyje „Sąnarių endoprotezavimas“. Svarbu tai, kad pacientai gali kada panorėjė keisti savo prašymuose nurodytą gydymo įstaigą, kurioje pagedauja operuotis.

Detalesnė informacija gyventojams teikiama visose ligonių kasose bendruoju informacijos telefonu 8 700 88 888 ir el. paštu info@vlk.lt

Klaipėdos teritorinės ligonių kasos inf.

Jurbarko neigaliųjų draugijos šventė Margynėje

Jau treti metai jurbarkiečiai rengia jau tradicija tapusią rajono neigaliųjų susibūrimo šventę. Šiemet ją organizavo Smalininkų miestelis. Tad rugpjūčio 13-tą dieną visų seniunių atstovai patraukė į šią gražią vietą.

Šventė prasidėjo bažnyčioje, kur šv. mišios buvo aukojuamos už visų neigaliųjų sveikatą. Itai-gūs klebono išsakyti žodžiai ne vieną privertė susimąstyti kaip gyventi toliau, kad lengviau būtų pakelti visas negandas ir vargus, kurių, deja, mūsų visuomenėje dar gana gausu. Po to visi susirinkusieji patraukė į Margynės kaimo turizmo sodybą, kurioje linksmai grojo kaimo kapela „Smalinė“. Šventę pradėjo Jurbarko neigaliųjų draugijos pirminkė V. Pieniutienė, beje, prieš trejetą metų buvusi tokių švenčių iniciatore. Pasidžiaugusi itin gausiu susirinkusiu būriu, ji vienims palinkėjo sveikatos ir ištvermės. Džiaugsmingai buvo sutikti sveikinimai jubiliatams, kurių susirinko nemažas būrelis. Gėlės buvo įteiktos ir sportininkams, kurie puikiai pasirodė apskrities neigaliųjų sporto varžybose. Daug gražių žodžių ir palankėjimų išgirdome ir iš garbių svečių: rajono mero pavaduotojo K. Šimkaus, savivaldybės administracijos direktoriaus P. Vainausko, socialinės globos ir paramos skyriaus vedėjos A. Zabalauskiene. Su lauktuvinėmis pas neigaliuosius atvyko Seimo nario B. Paužos padėjėja I. Pocienė, Smalininkų seniūno pavaduotoja A. Bialoglovytė, Darbo partijos (leiboristų) rajono grupės pirminkės R. Dragunavičius, „Senjorų namų“ direktorius G. Navickas. Savo palinkėjimus ir gerą nuotaiką atsivežė ir Tauragės rajono neigaliųjų draugijos atstovai.

Susikrovė ant stalų susivežtus lauknešėlius, visi linksmai bendravo. Ir visiškai nebuvvo svarbu,

Progą pabūti likimo draugų būryje neigaliuose šiemet suteikė „Margynės“ šeimininkai (autorės nuotrauka).

kad retkarčiais iš dangaus pasipildavo lietus – jis nė kiek netendė puikios nuotaikos, kurių palaikė skambios „Atpūčio“ atliekamos dainos. O žuvienės, išvirtos ant laužo Nemuno lankoje, skanumas ne vieną privertė apsilaižyti. Gardumu neatsiliko ir „Senjorų namų“ atsivežtas kugelis.

Ir prisidainavę, ir prisiskęvi si linksmai patraukė namo, būsiemos šventės estafetę perduavę Skirsnemunės neigaliuose, kurie kitą vasarą visus sukves pasave.

Ko gero, ne viskas būtų pasakyta, jei nepaminėtume Smalininkiečio Z. Grabausko, kuris yra rajono neigaliųjų draugijos tarybos narys. Didžiulis jo darbas, iðėtas organizuojant šią šventę, lėmė tokią jos sėkmę. O ir skaniajų žuvienę virė taip pat jis. Puiku, kad visai šventei itin išradinė vadovavo Smalininkų kultūros namų darbuotoja N. Aleksienė. Jos gražūs palinkėjimai, šmaikštūs pajuokavimai ne vienam kėlė nuotaiką.

Gera, kai gali pabūti likimo draugų būryje, pasidalinti rūpesciais ir džiaugsmais, kartu padainuoti, pajuokauti, o šią progą neigaliuose šiemet suteikė „Margynės“ šeimininkai. Už tai mes

JURBARKO RAJONE UŽREGISTRUOTAS JAU PENKTAS TRICHINELIOZĖS ATVEJIS ŠIAIS METAIS

Jurbarko valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba pateikė informaciją apie nustatyta naują šernų trichineliozės atvejį. Tai jau penktas atvejis, užregistruotas rajone šiais metais.

Gegužės-rugpjūčio mėnesiais sergentys trichinelioze šernai buvo sumedžioti Šimkaičių sen. Liudvinavos miške (Skirsnemunės medžiotojų būrelis), Jurbarkų sen. Mantvilių miške (Pašvenčio medžiotojų būrelis), Serežiaus sen. Šakynės miške (Dubybos medžiotojų būrelis), Šimkaičių sen. Voliškės miške (Vadžgirio medžiotojų būrelis) ir Jurbarkų sen. Globių miške (Mituvos medžiotojų būrelis).

„Visais atvejais atlikome epizootinius židinių tyrimus, kurių metu nustatyta, kad šernų užkratu buvo gamtiniai trichineliozės židiniai. Skerdenos ir dorojimo atliekos žmonių maistui ar gyvūnų šerimui nebuvò panaudotos, o saugiai sunaikintos gyvūninių atliekų utilizavimo įmonėje. Parengėme trichineliozės ribojimo priemones, kurios bus taikomos minėtose seniūnijose“, - komentavo Jurbarko valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos vyriausiasis veterinarijos gydytojas Mindaugas Tamošaitis.

Nuo metų pradžios mūsų šalyje užregistruota daugiau nei 50 trichineliozės atvejų, nustatyti tarp šernų (kiaulių - 3 atv.). Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba primena, kad naudodami maistui sumedžiotų žvérių ar namuose skerstų kiaulių mėsą, ne patikrintą veterinarijos gydytojo dėl trichineliozės užkrato, žmonės rizikuoja net tik savo ir savo artimųjų sveikata, bet ir užsitraukia teisinę atsakomybę.

vmvt.lt inform.

NEIGALIEJI RENOVOUJANT BŪSTUS NEGALI BŪTI PAMIRŠTI

„Visuomet į renovaciją žiūrėjom kompleksiškai. Dabar renovuojant daugiaubčius nėra galimybų į sąmatą įtraukti keltuvą, skirtą žmonėms su judėjimo negalia. Manau, taip neturėtų būti, tad nusprenādome ieškoti finansinių galimybių, kad tokie dalykai taptų įmanomi“, - po susitikimo su Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (SADM) specialistais kalbėjo aplinkos viceministrė Daiva Matonienė.

Pagal galiojančią tvarką, norint užtikrinti neigaliųjam savarankišką ir saugų judėjimą patalpose ir patekimą į būstą, kickvienam asmeniui reikia atskirai kreiptis į savivaldybę. Tuomet savivaldybės paskiria specialistus, kurie įvertina būsto pritaikymo poreikį, o sudaryta komisija nusprendžia, ar prašymą patenkinti. Jeigu prašymas patenkinamas – visos būsto pritaikymo darbų išlaidos dengiamos iš valstybės ir savivaldybių biudžetu.

„Norime bendradarbiauti su Socialinės apsaugos ir darbo ministerija ir kartu atrasti būdus, kaip geriausiai padėti neigaliuose. Su būsto energijos taupymo agentūra ir SADM nusprenādome apsikeisti informacija, kokią finansavimo galimybes turi savivaldybės ir kokie yra renovuoti renčiamų daugiaubčių gyventojų poreikiai neigaliųjų judėjimo priemonėms. Žinodami poreikius, galėsime lengviau rasti galimybių juos patenkinti“, - sako viceministrė.

Aplinkos ministerijos inform.

GRAŽESNIS KAIMAS VVG „NEMUNAS“ IR VVG „TYGIEL DOLINY BUGU“ REGIONUOSE, NR. 4TT-KT-12-1-0004

Vietos veiklos grupė (VVG) „Nemunas“ kartu su partneriais iš Lenkijos VVG „SLGD Tygiel Doliny Bugu“ 2013 metų liepos 21–29 dienomis surengė tarptautinę jaunimo stovyklą – tai jau antrasis šių VVG bendradarbiavimo projektas.

Bendradarbiavimas – tai bendras darbas, iškėlus kelis žmones siejantį tikslą. VVG „Nemunas“ ir VVG „SLGD Tygiel Doliny Bugu“ (Lenkija) 2013-2014 metų bendradarbiavimo sutarties Nr. STR3-98 jaunimo srityje tikslas - gražinti kaimą, burti vietas bendruomenę.

Projekto veikla vyko keturiose Jurbarko rajono vietose – Viešvilėje, Girdžiuose, Paskynuose, Veliuonoje - visur reikėjo suburti komandas. Vienas iš jaunimo stovyklos tikslų buvo ir tai, kad dalyviai suvoktų jauno žmogaus svarbą, prisidedant prie savo krašto puoselėjimo, įgautų patirties dirbant tarptautinėje komandoje, sugebėtų operatyviai spręsti iškilusias problemas, patirtų geras emocijas.

Kodėl toks projektas? Pirmiausia tokiuose projektuose jaunus žmones patraukia svetimos kultūros ir krašto pažinimas, antra - galimybė realizuoti save, dalintis idėjomis ir realizuoti jas, trečia - tarptautinė bendradarbiavimo patirtis, kuri visada buvo, yra ir bus didelis „pliusas“ tiek jaunimo politikoje, tiek veiklos organizavime, tiek asmeniniame gyvenime.

Tarpautinė jaunimo stovykla prasidejo mokymais – pirmoji diena buvo skirta identifikuoti jauno žmogaus ypatybes Lietuvoje ir Lenkijoje, jų galimybes priimti tam tikrus sprendimus, sugebėjimą atstovauti. Mokymų metu dalyviai geriau pažino vieni kitus, įvertinino skirtumus ir panašumus. Antroji diena buvo skirta suburti visus į 4 tarptautines komandas (komandose po 4 lietuvių ir 4 lenkų jaunuolius). Tai buvo pasirengimas, prieš pradedant dirbti bendruomenėse. Užduotis visoms jaunimo komandoms buvo viena - per keturias dienas bendruomenėse pastatyti vaikų žaidimo aikštèles ir organizuoti įvairias veiklas, į kurias būtų įtrauktas vietas jaunimas. Komandos pasirengė veiksmų planus, susiraše reikalingų priemonių sąrašą, pasidalino atsakomybe – kas ką darys...

Veliuonos komandos laukė įvairus darbas. Be svarbiausios komandos užduoties – vaikų žaidimo aikštèles pastatymo, reikėjo atlikti kitus aplinkos tvarkymo darbus prie darželio ir Veliuonos vaikus suburti aktyviems popietiniams žaidimams. Stovyklautojus malonai pasitiko ir reikiamamis priemonėmis aprūpino Danutė Stakauskiene, prisijungė Airidas Svetlauskas ir dar keletas veliuoniškių, kurie padėjo darniai dirbti. Po pietų vai kai sugužėdavo į sporto aikštyną, kur komanda organizavo įvairius žaidimus. Kasdien vietas jaunimo vis daugėjo. Veliuoniškiai ne tik šiltai priėmė, bet ir surengė įsimintinas arbatos pertraukėles su vietiniu kulinariu paveldu (sūris, obuolių pyragas, pieno šampanas...). Viena diena buvo skirta Veliuonos krašto istorinių vietų ir muziejų lankymui. Gražū bendruomenės sutelktumą ir nuoširdžią pagalbą jaunimo komanda patyrė, kai pirmają dieną sugedo autobusas, turėjės parvežti į stovyklą. Išskiriant Veliuonos vaikai klausė: „kada vėl atvažiuosite?“, „kodėl taip

Girdžių bendruomenė organizavo pramogas jaunimui - pasiplaukiojimą baidarėmis Mituvos upe (E. Giedraičio nuotr.).

Viešvilėje vaikai nudažė senus įrenginius (E. Giedraičio nuotr.).

Veliuonoje vaikai ne tik dirbo įvairius tvarkymo darbus, bet taip pat subūrė Veliuonos vaikus aktyviems žaidimams (E. Giedraičio nuotr.).

trumpai?..."

Komanda, atvykus i Girdžius, stengdamasi pritraukti kuo daugiau žmonių bei pranešti apie save, žygiau gatvelėmis ir dalino skrajutes su informacija apie save ir apie stovyklos veiklą. Vaikų žaidimo aikštélė buvo statoma prie mokyklos, o po pietų kartu su vietas jaunimu komanda traukė į tinklinio aikštélę. Prieš susiskirstant į mišrius komandas ir prieš pradedant žaisti, vieni kitiems trumpai prisistatė. Antrają dieną po pietų jaunimo komandos nekantriai laukė iš Girdžių susirinkę vaikai – iki pat dienos pabaigos visas laikas buvo skirtas jiems užimti – žaisti, piešti kredelėmis, spardytį kamuoli. Trečiąją dieną kartu su vietas jaunimu padėjo tvarkyti Girdžių užtvankos pakrantę, kur buvo daromi pėsčiųjų takų įrengimo darbai, o antroji dienos puse buvo skirta žvejybai ir žuviencis vienim ant laužo. Ketvirtąją dieną buvo įrengiamą dar viena tinklinio aikštélė prie užvankos, kur netrukus pradedė tinklinio turnyras 3 prieš 3, kuriam komanda sumaniai pasiruošė. Susirinko daug mamyčių ir vaikelių, mokyklos direktorių iškilmingai atidare žaidimų aikštélę, vėliau visi vaišinosi vaisiais bei saldumynais ir

rias organizavo Girdžių bendruomenė: pasiplaukiojimas baidarėmis, pasivartymas pripūstuose kamuoliuose ant vandens.

Viešvilės komandą pasitiko mokyklos direktorė Irena Oičenkinė su pavaduotoja ūkio reikalams ir palydėjo į vaikų darželį. Netrukus užvėrė darbas - merginos ruošėsi susipažinimui ir renginiams su vietiniu jaunuimu, o vaikinai kasė duobes žaidimų aikštélės pamatams, betonavo. Kitą dieną, kol stingo betonas, komanda aplankė Viešvilės vaikų globos namus, bendravo su globotiniais, organizavo daug smagų žaidimų. Po pietų visi kartu įėjo už miestelio, kur laužavietėje kepė dešreles, iškylavo ir pramogavo. Trečią dieną buvo surenka žaidimų aikštélė, šalia jos traktoriuku pjovė žolę, nudažė senus darželio įrenginius. Paskutinės dienos rytą vyko aikštélės atidarymas, kuriam komanda sumaniai pasiruošė. Susirinko daug mamyčių ir vaikelių, mokyklos direktorių iškilmingai atidare žaidimų aikštélę, vėliau visi vaišinosi vaisiais bei saldumynais ir

žaidė su mažiukais. Po pietų vyko jaunimo tinklinio varžybos.

Paskynuose jaunimo komandą pasitiko kaimo bendruomenės aktyvistai. Po trumpo prisistatymo buvo pradėti darbai – šalia bendruomenės namų buvo šienaujama žolė ir įrengiami žaidimų aikštélės pamatai. Vietos jaunimas talkino stovyklautojams, neše reikalingus įrankius – Laurynas Dobilas né akimirkai nesitraukė nuo stovyklautojų. Antrają dieną, kol stingo betonas, buvo surengta išskyla dviračiais į netoli esant generolo Žemaičio bunkerį. Tie, kuriems pritruko dviračių, važiavo arklio traukiamu vežimiu. Grįžtant visi pietavo miško poilsiautėje „Šernynč“, o po pietų stovyklautojai su vietas jaunumu žaidė įvairiausius žaidimus. Trečiąją dieną buvo surenka žaidimų aikštélė, į darbą išjungė ir nemažai vietas jaunimo, susirinko maži vaikai, kurie kaip mat viską išmègindavo. Po pietų jau vyko bendros tinklinio ir krepšinio varžybos. Ketvirtąją dieną paskyniškis medžio drožėjas Vytas Pempė padėjo stovyklautojams išdrožinėti savo vardus lentoje, kuri buvo pritvirtinta prie žaidimų aikštélės, o po pietų pertraukėlės prasidėjo aikštélės atidarymo iškilmės, į kurias susirinko nemažai Paskynų gyventojų – stovyklautojai kartu su kaimo bendruomenės pirmininku Algiu Dobiliu perkirpo juostelę, stovyklautoja iš Lenkijos Milena Kobylińska bendruomenei padovanovo visą dieną drožtą simbolinį aikštélės raktą. Jaunimas kartu koncertavo, šoko, žaidė ir surengė tinklinio varžybas.

Po keturių darbo dienų galima daryti išvadą, kad tokie projektais yra labai reikalingi ir naudingi – jauni žmonės pasijuto labai svarbiais per savanorišką veiklą, gerą darbą tose vietoje, tikslingai užimant vaikus, bendraujant su vietas jaunimu. Gaila, kad viskas vyko taip trumpai...

Kiekvieną vakarą, sugrižus į stovyklą, vykdavo tos dienos įvertinimas. Komandos mokėsi vienos iš kitų patirčių, dalinosi išgyvenimais. Įvertinus visų stovyklautojų lūkesčius ir patyrimą jie buvo realizuoti 100 proc.

Nereikia būti analitikais-ekspertais norint suvokti, kad skiriamas deramas dėmesys jaunam žmogui atneš didesnę naudą bendruomenei, nes per tokią veiklą, pasitikėjimą, atsakomybę jis mokosi organizuotumo, tobulėjā, įgauna patirties, reikalingos kasdienybėje. Investuoti pinigai į tokio pobūdžio projektus neša socialinį pelną, naudingą ekonomiškai.

Paskutinę stovyklos dieną vyko žygis baidarėmis Mituvos upe, stovyklautojai aplankė šv. Onos šventę Girdžiuose, o vakare grįžus į Smalininkus, įvyko atsisveikinimo vakaras. Stovyklautojai išsiskyrė tikėdamiesi, kad auguma susitiks už metų, kai vyks antras tarptautinės jaunimo stovyklos etapas Lenkijos VVG „SLGD Tygiel Doliny Bugu“ teritorijoje.

VVG „Nemunas“ pirmininkas Egidijus Giedraitis ir stovyklos vadovai

Trumpai

GIRDŽIUOSE VYKS TEATRALIZUOTAS TURGUS

Rugsėjo 22 d. Girdžių lankoje vyks jau antrus metus rengiamas teatralizuotas turgus, kurio metu visi teatro artistai prekiavus įvairiomis derliaus gėrybėmis. Jeigu atsirastų norinčių prisidėti, tuomet visi galite kreiptis į Girdžių seniūniją. Galbūt prie šio gražaus turgelio norės prisijungti ne tik vietiniai, bet ir miestelio svečiai, todėl visus malonai kviečiame dalyvauti.

,Mūsų laiko“ inform.

MENININKAS
IŠ VIEŠVILĖS
KURIA ANYKŠČIUOSE

Rugpjūčio 13-18 dienomis Anykščių menų centras organizavo angelų kūrėjų – skulptorių plenerą „Angelas Anykščiams“, kuriame dalyvavo profesionalūs skulptoriai Algirdas Bosas, Marijus Petruskas, Jonas Grunda, Gintaras Kamarauskas, Vygaantas Vėjas ir viešvilietais Juozas Budzinauskas. Jų sukurti darbai pildė Angelų muziejaus ekspozicijas, džiugina anykščienus ir miesto svečius. Kadangi pleneras vyko Bardų festivalio „Purpurinis vakaras“ dienomis, skulptoriai ne tik dalyvavo festivalio renginiuose, bet ir ką tik sukurtais angelus padovanavo jubiliejus švenčiantiems scenos grantams bardams Virgiui Stakėnui ir Kostui Smoržiniui. Rudenį naujai sukurti angelai keliaus į tarptautinę parodą Valgos miestelyje Estijoje.

Geranoriškai skulptorius priėmė Anykščių A. Baranausko ir A. Viešvilio-Žukausko memorialinį muziejus, Anykščių turizmo informacijos centras, VŠĮ „Aukštaitijos siaurasis geležinkelis“ pakvietė pakeliauti siauruku. Skulptoriai aplankė legendinį Puntuko akmenį, įkopė į Laimės žiburi.

Angelų muziejaus kuratore
Rita Tulušienė

PRASIDĖJO VALSTYBĖS REMIAMŲ PASKOŁU PRAŠYMŲ-ANKETŲ TEIKIMAS

Nuo 2013 m. rugpjūčio 21d. iki rugpjūčio 27 d. studentai gali teikti prašymus valstybės remiamoms ir valstybės paskoloms rudens semestrui gauti.

Studentai, norintys gauti valstybės paskolų studijų įmokai mokėti (ištojė įki 2009 m.) arba valstybės remiamą paskolų studijų kainai sumokėti, gyvenimo išlaidomis ar dalinėmis studijomis pagal tarptautines (tarptžybinės) sutartis gauti, Valstybinio studijų fondo tinklalapyje turi užpildyti nustatytos formos prašymą-anketą ir pateikti ją Fondui.

Numatoma studentų, kuriems siūloma sudaryti paskolų sutartis, sąrašu paskelbimo data – 2013 m. spalio 16 diena.

Daugiau informacijos galima rasti Fondo tinklalapyje www.vsf.lt.

,Mūsų laiko“ inform.

Kriminalai ir nelaimės

20 LITŲ KYŠIS PAREIGŪNAMS

Rugpjūčio 16 d. apie 21 val. 36 min. 48 m. pilietis V. M., registruotas Jurbarko r. sav., siekdamas išvengti pristatymo į Marijampolės apskrities VPK Jurbarko r. PK administraciniam sulaikymui, Marijampolės apskrities vyriausiojo policijos komisariato Jurbarko rajono policijos komisariato Viešosios policijos skyriaus Patrulių būrio patruliui E. B. ir patruliui V. U. davė 20 Lt kyšį.

SUMUŠTAS VYRAS

Rugpjūčio 16 d. apie 18.00 val. Skirsnemunės sen., Vencloviškių k. iš matymo pažystamas vyras sumušė 61 m. pilietį R. S.

VAGIŲ MARATONAS

Rugpjūčio 15 d. buvo pagrobtą metalinę statinę su ratais, stovėjusį Nemuno upės lankoje bei akumulatorius ir elektrinis piemuo, priklausantys 45 m. piliečiui A. V., gyvenančiam Raudonėnų k., Raudonės sen. Žala - 3 840 Lt.

Rugpjūčio 18 d. apie 9.00 val. 83 m. pilietis J. D., gyvenantis Jurbarku sen., Balnių II k., pastebėjo, kad iš jam priklausančio ūkinio pastato, nuplėšus pakabinamą durų spyną, pavogtas karutis, taip pat dingo dvi pakabinamos spynos. Padaryta žala - 270 Lt.

Rugpjūčio 18 d. apie 12 val. 20 min. 20 m. Jurbarko gyventojas E. K., gyvenantis Kranto g., būdamas prie vandens telkinio, esančio Muitinės g., pasigedo mobilio ryšio telefono „Samsung GS II“. Padaryta žala - 400 Lt.

Rugpjūčio 19 d. apie 08 val. 20 min. 59 m. Jurbarko gyventojas J. L., gyvenantis Kranto g., pastebėjo, kad išdaužtas remontuojamo Pilies I kaimo bendruomenės namų, esančių Pilies I k., Skirsnemunės sen., pastato langas ir iš vidaus dingo statybinių įrankių, priklausančių S. J. statybos darbų įmonei. Žala - 726 Lt.

APGADINTI DU AUTOMOBILIAI

Rugpjūčio 20 d. apie 7 val. 30 min. 87 m. Jurbarko gyventojas A. A., gyvenantis Gedimino g., pastebėjo, kad išdaužti jam priklausančio automobilio „Renault Twingo“ durų stiklai ir subraizytas variklio gautas. Padaryta žala - 400 Lt.

Rugpjūčio 21 d. apie 00.45 val. 40 m. Jurbarko gyventojas G. J., gyvenantis Žemaitės g., pastebėjo, kad apgadintas jam priklausantis automobilis „Volkswagen Passat“ - sulankstytos kairės pusės galinės durys ir išdaužtas tų pačių durų stiklas. Automobilis stovėjo Jurbarko m., Žemaitės g., prie 14-to namo. Automobilis apgadintas iš jų metus gelžbetoninė kanalizacijos šulinio žiedą, kuris buvo remontuojamoje Gedimino gatvėje.

Marijampolės apskr. VPK Jurbarko r. PK informacija.

RUGPJŪČIO MĖNESI POLICIJOS PAREIGŪNAI ŠALIES KELIUOSE VYKDO ŠIAS PREVENCINES PRIEMONES:

15min.lt nuotrauka

Rugpjūčio 29 – rugsėjo 1 dienomis bus vykdoma pavojingo ir chuligašiško vairavimo kontrolė.

Rugpjūčio 26 – rugsėjo 2 dienomis - vairuotojų ir keleivių saugos diržų, motociklų (mopedų) vairuotojų ir keleivių saugos šalmų naudojimo, vaikų vežimo automobiliuose taisyklių laikymosi kontrolė.

Rugpjūčio 19–25 d. - važiavimo gretimo kontrolė – (pastaroji inicijuota Europos kelių policijos tinklo (TISPOL).

Rugpjūčio 23–25 d. ir rugpjūčio 30 – rugsėjo 3 dienomis - vairuotojų blaivumo patikrinimai.

Rugpjūčio 26 – rugsėjo 8 dienomis - pėsčiųjų, dviračių vairuotojų ir vadeliotojų kontrolė (atšvaiti ar kitu švesą atspindinčiu elementu naujodimas tamšiuoju paros metu).

Lietuvos kelių policijos tarnybos inform.

ANDRIUS POJAVIS: grįžau namo ir namai grīžo į mane

Alina Baltrušaitienė
mlaikas@gmail.com

Andrius Pojavis, kurio lietuviams, o tuo labiau jurbarkiečiams pristaityti jau nereikia, po trejų metų, praleistų Italijoje, sugrįžo į Lietuvą. Sugrįžo ne atostogų, kaip tai darė pastaruoju trejus metus, o ilgam. Ir grīžo ne vienas, kartu su juo į Lietuvą parvyko visa šeima – dukros Alisa ir Amelie bei žmona Isabella. Šeima šiuo metu jau įsikūrusi Vilniuje.

Apie gyvenimą Italijoje, apsisprendimą sugrįžti į Tėvynę bei ateities planus pasakoja jurbarkietis dainų atlirkėjas.

APIE GYVENIMĄ ITALIJOJE

Prieš trejus metus svečioje šalyje apsigyvenusiam Andriui šiuo metu Italija yra tapusi antraisiais namais, o italių - draugais. Šiuos žmones jis pažino kaip šiltus, nepiktus, mokančius bendrauti. Išvykdamas į šią šalį vedamas meilės dabartinei žmonai Isabellai, Andrius jau buvo paragavęs emigrantų dalios. Pirmą kartą ilgesi tėvynė Andrius pajuto tada, kada išvyko gyventi į Airiją. „Būdamas Italijoje šį jausmą jau pažinojau, todėl salyginių buvo lengviau“, - sakė vyras. Anot jo, lietuviai italo akimis – žmogus iš mažai girdėtos šalėlės kažkur Europoje. Paklaustas, ką davė praleisti Italijoje metai, atlirkėjas vardina: „Dvi dukras, albumą „Aštūoni“, pažintį su italių kultūra, naujus draugus, daug saulės ir gražaus bei linksmo laiko“.

Iš pradžių Italijoje Andriui buvo sunku dėl kalbos barjero. Nors angliskai jis kalba puikiai, tačiau italių kalbos nemokėjimas sudarė tam tikrų sunkumų. Šią kalbą pramokęs maždaug per metus, Andrius Italijoje pradėjo jaustis geriau.

APIE SPRENDIMĄ SUGRĮŽTI

Sprendimas sugrįžti į Lietuvą nebuvo priimtas spontaniškai. „Visada sakiau Izabelitai, kad jai ir vaikams reikės susipažinti su Lietuva ir mūsų kultūra. Dabar atėjo tam tinkamiausias laikas, nes organizuoju turą po Lietuvą“, - sako Andrius. Sprendimą

sugrįžti iš dalies pastūmėjo ir išpopuliarėjimas dalyvaujant Eurovizijoje.

Isabella šį žingsnį žengė gana nelygvi, nes nėra lengva palikti gimtajį kraštą. Matydama kaip Andrius pasiryžo palikti savo Tėvynę prieš trejus metus, nusprenė pabandyti ir ji. Isabellita ketina pramokti lietuvių kalbą bei užmegzti santykius su Veterinarijos universitetu. „Isabella yra mažųjų gyvūnų elgesio mokslių daktarė, tačiau pastaruoju metu visą laiką „suvalgo“ vaikai“, - sako Andrius.

Sprendimą išvykti į Italiją Andrius priėmė kur kas lengviau nei grįžti, nes tuo metu išvyko vienas, o sugrįžo keturiese, dar parsivežę ir du katinus, juokuja jis.

Andriui sugrįžus į Jurbarką, visuomet užplūsta prisiminimai. Einant Kęstučio gatve atlirkėjas mena kaip žaisdavo su draugais, kiek daug ten visko buvę... Jis dažnai prisimena Kulūtūros rūmus ir pirmą repeticiją „Lakštutėje“, mokyklą ir žmones, kuriuos randa grīžęs namo, prisimena ir tuos, kurių nerastas jau niekada.

Dabar Andriui viskas atrodo nykiai, nors ir gatvės tvarkingesnės, ir namai gražesni, ir mašinos geresnės važinėja. „Matyt, vaiko akys ir širdis užpildydavo visa tai, ko trūkdavo“, - sako Andrius.

APIE ARTIMIAUSIUS PLANUS

I Italiją Andrius išvyko norėdamas išrašyti albumą, o sugrįžo vedinas noro į pristatyti Lietuvai. „Noriu aplankytį visas Lietuvos sales ir salytes ir pasidalinti savo muzika. Noriu suvokti ir suprasti, kas liko iš Lietuvos, noriu žinoti, ar esu čia reikalingas“, - planais dalinasi atlirkėjas. Be numatyto muzikinio turo po Lietuvą Andrius artimiausiu metu žada išrašyti demo albumą. Paklaustas, kada jurbarkietis gali laukti jo koncerto, atlirkėjas atsakė: „Kad buvo neseniai, tad artimiausiu metu neplanuoju“.

Sukurta graži melodija, parašyti prasmingi žodžiai, augantys vaikai, graži diena, draugai ir maži kasdieniniai dalykai – visa tai daro Andrių laimingu.

A. Pojavis sugrįžo į Lietuvą, kartu su juo parvyko visa šeima – dukros Alisa ir Amelie bei žmona Isabella.

Delfi.lt nuotr.

Be numatyto muzikinio turo po Lietuvą Andrius artimiausiu metu žada išrašyti demo albumą.

Jurbarko rajono Garbės pilietis – Vytautas Urbanavičius

---atkelta iš 1 psl---

Loreta Cikaitė

Istorinės tiesos paieškos nuo „kaip“ ir „kur“ mokslininką Vytautą Urbanavičių skatino domėtis žmogumi. Besimokant anatomijos mokslininkui įsiminė viena svarbiausią dėstytojo pasakytų frazių, jog žmonių kūnai tai ne vien mokomoji medžiaga, jiems turime jausti pagarbą. Juk svarbiausia gyvenime – yra pagarba žmogui - gyvam ir mirusiam. Kai nelieka pagarbos – viskas griūna.

Kraštiečio, archeologo, habilituoto mokslų daktaro Vytauto Urbanavičiaus baigtų darbų sąraše – dar vienas mokslinis darbas - monografija „Skirsnemunė“, o apdovanojimui sąrašą papildo dar vienas ivertinimas – suteikiamas Jurbarko rajono Garbės piliečio vardas.

Vytautas Urbanavičius – vienas iš nedaugelio iškilių mūsų krašto žmonių, daugelį metų nebegyvenantis Jurbarko krašte, bet visad su didele meile ir dėmesiu dovanojantis save savam kraštui. Dovanos atiduodamos su vienintelė paskata – meile gimtajam kraštui, jo praeicių ir ateicių. „Visada sakiai ir sakysiu: Skirsnemunės bažnyčia pati didžiausia ir gražiausia, o Nemunas – didžiausia upė pasaulyje“, – sakė V. Urbanavičius parodos „Sugrąžinta praeitis“ atidarymo metu.

„Visada sakiai ir sakysiu - Skirsnemunės bažnyčia pati didžiausia ir gražiausia, o Nemunas – pati didžiausia upė pasaulyje“, – sakė V. Urbanavičius parodos „Sugrąžinta praeitis“ atidarymo metu.

Visa Vytauto Urbanavičiaus mokslinė veikla yra paskirta archeologijai. Studijuojant istoriją, pasak mokslininko, rimčiausias mokslas atrodė archeologija, todėl ir pasirinkęs pastarąjį, o vėliau dirbęs tai, ką reikėjo daryti. Taip darbų sąraše atsirado pirmieji archeologiniai tyrinėjimai. Nuo 1966-ųjų tyrinėjimo Lietuvos kapinynus, senkapius, pagoniškų apeigų vietas. O vėliau, 1984-aisiais prasidėjo didžiulis, beveik dvidešimt metų trukęs darbas – Vilniaus katedros požeminių tyrinėjimas. V. Urbanavičius vykdė bei koordinavo tyrimus Vilniaus Žemutinės pilies Valdovų rūmų teritorijoje. Tuomet buvo pradėti didelės apimties archeologiniai, architektūriniai ir kiti tyrimai, kurių išvados sudarė prielaidas atsirasti šian-dieniams Valdovų rūmams. Vilniaus katedros ir Valdovų rūmų tyrimų duomenys padarė tikrą perversmą vertinant Lietuvos kultūros ir meno istorijos raidą.

V. Urbanavičiaus parodą organizavo menininkė G. Viduolytė.

laikų grąžinimu į Veliuoną. Taip pat Vytautas Urbanavičius yra istorinių leidinių bei monografijų apie Jurbarko karštą bendraautorių, o kalbant apie naujausią leidinį monografiją „Skirsnemunė“, – ne tik šio leidinio daugelio straipsnių autorius, bet, pasak Jurbarko savivaldybės Kultūros skyriaus specialistės Reginos Kliukienės, šios knygos atsiradimo idėjos generatorius. „Jo rūpesčiu buvo sukamas knygos sudarymo bei leidybos darbų ratas“, – teigė R. Kliukienė.

Vytauto Urbanavičiaus darbų sąraše atrastume ne vieną sritį, kuomet sakoma – atrasta pirmą kartą, vienas pirmųjų, vienas geriausiu. Antropologija – dar viena mokslinių tyrinėjimų sritis, dominuusi mokslininką. V. Urbanavičius žinomas kaip plastinės rekonstrukcijos specialistas, atkūrės įvairių laikotarpių žmonių tipų ir istorinių asmenybų portretus. Mokslininko dėka šiandien žinome kaip atrode Barbora Radvilaitė, Kristijonas Donelaitis ir kiti istoriniai asmenys. Būdamas vienas žy-

miausiu antropologijos specialistų Baltijos regione, Vytautas Urbanavičius buvo kviečiamas į kitas Pabaltijo šalis. Mokslininkas padėjo identifikuoti palaikus, dalyvavo Estijos prezidento K. Patso palaikų paieškos ir grąžinimo į tėvynę ekspedicijoje, Latvijos prezidento K. Ulmanio kapavietės paieškos ekspedicijoje.

Dar viena mokslininko darbo sritis – kinas. 1966-aisiais Vytautas Urbanavičius susidomėjo dokumentiniu kinu ir nuo to laiko su kamera nesiskirdavo. Filmuodavo vykdomas tyrinėjimus, archeologinius paminklus, kūrė dokumentines apybraižas. Kinas – menas, ne tik sustabdantis ir fiksujantis laiką, bet ir patraukiantis platesnę auditoriją. Tai gerai suvokė V. Urbanavičius. Daugelis mūsų per nacionalinę televiziją esame matę Vytauto Urbanavičiaus dokumentinius filmus: „Katedros lobynai“, „Šventaragio slėnio mīslės“, pasakojučius Vilniaus pilių ansamblio istoriją.

Nuveiktu mokslininko darbų yra įspūdingai daug. Jis yra tyres arba dalyvavęs tiriant daugiau kaip 100 archeologijos objektų, publikavęs daugiau kaip 200 straipsnių, atkūrė per 200 grafinių ir daugiau kaip 30 skulptūrių įvairių laikotarpių žmonių tipų ir istorinių asmenybų portretų. Už mokslinius darbus įvertintas svarbiais valstybiniais apdovanojimais. O šiominis dienomis, švenčiant Skirsnemunės 700 metų jubiliejų, Vytautas Urbanavičius už nuopelnus Lietuvos mokslui ir aktyviajį švietėjišką bei kultūrinę veiklą Jurbarko krašte bus apdovanotas Garbės piliečio vardu.

Ivertinimai: 1994-aisiais metais už nuopelnus Lietuvos mokslui suteiktas Didžiojo Lietuvos kunigaikščio Gedimino ordinis.

2005-aisiais metais apdovanotas Estijos Marijos žemės kryžiaus ordinu.

2001-aisiais metais apdovanotas šv. Kristoforo skulptūrėle.

Biografiniai faktai: gimė 1935 07 03 Skirsnemunėje.

1942-1950 m. mokėsi Skirsnemunės 7-mečių mokykloje, 1950-1953 m. vidurinėje mokykloje Jurbarke. 1954-1959 m. studijavo VU Istorijos ir filologijos fakultete.

JULIJA GALBUOGIENĖ
„SAULÉLYDIS“

Išeista antroji Julijos Galbuogienės eilėraščių knyga „Saulėlydis“, kurią autore paskyrė Skirsnemunės 700-ųjų metų jubiliejui. Be nuoširdžių eilėraščių yra ir keletas apskymų, kurie kupini nuoširdumo, meilės gimtinei ir artimiems žmonėms. Juliija Galbuogienė – viena iš pagrindinių skirsnemuniečių spektaklio „Trys mylimos“ aktorė. Šio spektaklio premjera - jau rytoj 18 val. Skirsnemunės kultūros centro didžiojoje salėje.

Skirsnemunė
(700 metų jubiliejui)

Bažnyčios bokštus saulė ryta dega,
Didžiulės liepos kvepia saldžiu medumi,
Myliu kiekvieną tavo kertę, gatvę, namą,
Ir nesiskiriu niekada su tavimi.

Esi gražiausias Lietuvos miestelis,
Tas, kuriamo gyventi noriu aš,
Matyt kasdien, kaip saulė ryta kelias,
O vakarais panyra į Nemuno bangas.

Šventai tikiu, kad Skirsnemunės vardo Užklydės svečias niekad nepamirš.
Tegul kiekvienas laimę čia suranda,
Lai tavovardą visa šalis išgirs.

Kasdieną, Skirsnemune, auki ir klesteki,
Lai visad šviečia saulė danguje,
Grožiu kiekvieną svečią sužavėki
Ir saugok meilę mūsų širdyse.

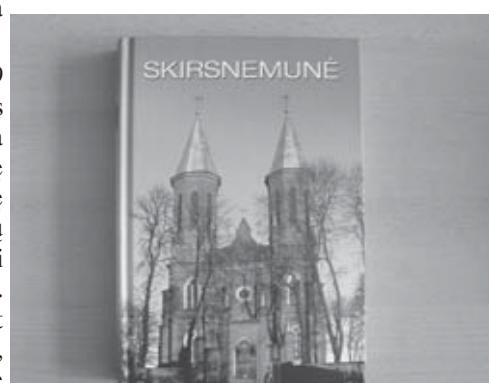
Miestelio aikštėj laikrodis saulutės
Tegul skaičiuoja valandas šviesias,
O simbolis - akmuo - stovės saulėtoj pusej,
Minės prabėgusius metus, istorijas brangias.

„Mūsų laiko“ inform.

Išeista knyga apie Skirsnemunę

Rytoj Skirsnemunės miestelis minės 700 metų jubiliejų, kurio metu bus pristatyta ilgai laukta, specialiai šiai progai skirta knyga „Skirsnemunė“.

Idėja išleisti šią knygą subrendo dar 1989 m. Lietuvos kraštotoyros draugijos surengtos ekspedicijos metu. Dauguma autorių yra skirsnemuniškiai, aktyviai dalyvavę ekspedicijoje. Jie surinktą kraštotoyrinę medžiagą vėliau papildė archyvų duomenimis, apibendrino. Knygoje slipy didinga ir įdomi miestelio istorija. Gyventojai galės susipažinti ne tik su ja, bet ir čia gyvenusių įžymių žmonių likimais, kovotojų už Lietuvos laisvę, už savo gimtinę žygydarbiais, sužinos apie savo vietovės papročius, tradicijas. Galbūt susipažinė su savo kaimelio kilme, vietas gyventojai taps artimesni vieni kitiems.

„Mūsų laiko“ inform.

Audronė Vaivadienė: hobis, peraugęs į pirmąjį fotodarbu parodą

Alina Baltrušaitienė
mlaike@gmail.com

Rugpjūčio 24–25 dienomis Skirsnemunės Jurgio Baltrušaičio pagrindinės mokyklos salėje bus eksponuojama pirmoji Audronės Vaivadienės fotodarbu paroda „Šalia Nemuno“. Ši paroda surengta Skirsnemunės 700 metų jubiliejaus proga. Parodoje eksponuojama daugiau kaip 30 fotopaveikslų, kuriuose užfiksuoti vaizdai, gyvenant šalia Nemuno. Audronė mėgsta fotografiuoti peizažus, gėles, gyvūnus, todėl parodoje bus galima išvysti ne tik Skirsnemunės miestelio, Nemuno potynio vaizdų, tačiau ir gelių motyvų.

Mažos fotografijos, virtusios dideliais išspūdingais paveikslais, dvi dienas džiugins skirsnemuniečių ir miestelio svečių akį.

AUDRONĖ VAIVADIENĖ: SKIRSNEMUNĖJE ATRADAU PATI SAVE

Audronė į Skirsnemunės miestelį „atitekėjo“ būdama 22 metų, kaip pati juokauja „pasrovui Nemuno upe iš Gelgaudiškio“. Skirsnemunėje sukūrusi šeimą, Audronė nuo pat vaikystės jautė didžiulę trauką dešiniajam Nemuno krantiui. „Kai vaikystėje būdavau prie Nemuno, kitas krantas atrodydavo toks gražus, smėlėtas“, - prisiminimais dalinasi moteris.

Spirsnemunėje jai gyventi patinka. „Šiame miestelyje atradau pati save“, - sako ji. Audronė dirba vyrų Arūno įkurtoje reklamos įmonėje „Enona - Dizainas“. Taigi, meniška moters prigimtis, pomėgis rankdarbiams, fotografijai virto rimtu užsiėmimu – tiesioginiu darbu reklamos ir dizaino srityje. Audronė puošia automobilius, dekoruoja langus bei atlieka kitus su reklama susijusius darbus.

Be darbinės veiklos Audronė visokeriopai prisideda prie miestelio visuomeninio gyvenimo, laisvalaikį aukoja Skirsnemunės gerovei. Jau treti metai ji yra miestelio bendruomenės pirmininkė, tad gali dar daugiau prisidėti prie bendru reikalų sprendimo, tvarkymo, veiklos organizavimo.

Langai, roletai, žaliuzės ...

Daugiau nei 700 roletų audinių!
Tinkleliai-rémeliai
Tinkleliai-roletai
Automatika
Žaliuzės

NUOLAIDOS!
Kokybiška ir ilgam! Kęstučio g. 20-1, Jurbarkas 8 657 58520 // Lokresta

Audronė dėkinga savo vyrui Arūnui, be kurio pagalbos šios fotoparodos nebūtų pavykę suruošti.

IDĖJA SUORGANIZUOTI PARODĄ KILO SIEKIANT PRISIDÉTI PRIE MIESTELIO ŠVENTĖS

Fotografiuoti Audronė pradėjo dar vaikystėje. Būdama maždaug 10-ties metų ji į rankas paėmė tėtės fotoaparatą. Pradžioje fotografiuodavo gyvūnus. Ji turėjo visą reikiamą aparatūrą nuotraukoms spausdinti, tad viską atlikdavo pati. Taip fotoaparatu „Smena“ foto-

liejinės šventės organizavimo klausimus tuometinė Jurbarko savivaldybės Kultūros skyriaus vedėja Daura Giedraitienė paklausė, kuo bendruomenė prisidės prie miestelio jubiliejaus. Tuomet net negalvodama ištariau - suorganizuosime fotoparodą“. Taip idėja virto realiais darbais, kuriais miestelio gyventojai ir svečiai galės pasigrožeti Skirsnemunės miestelio šventės metu.

Fotoparodoje „Šalia Nemuno“ bus eksponuojama daugiau kaip 30 Audronės Vaivadienės fotografijos darbų. Nuotraukos iš asmeninio archyvo.

grafo maždaug iki 18 metų. „Fotografavimas - tai hobis, vienas pomėgis iš daugelio kitų“, - sako Audronė. Anot moters, ji visuomet su savimi turi fotoaparatą, todėl fiksuoja tai, kas tuo momentu patraukia dėmesi.

Paklausta, kaip kilo mintis organizuoti fotoparodą, Audronė sako: „Idėja apie parodą kilo visai atsitiktinai, eksprontu, kada svartant Skirsnemunės miestelio jubili-

„Paveikslus darome seniai, juos parduodame, todėl pagalvojau - kodėl nepadaryti parodos“, - svarstė Audronė. Ji sakė, kad šios parodos be vyro pagalbos tikrai nebūtų pavykę suruošti. Prie paveikslų gamybos itin daug prisidėjo vyras Arūnas.

Paroda - ne vienintelė Audronės iniciatyva. Sekmadienį jos pastangų dėka į Skirsnemunę 110-osioms šv. Jurgio bažnyčios metinėms paminti atvyks Vilniaus arkikatedros bazilikos choras, vadovaujamas Juditos Taučaitės. Ši chorą pakulti i miestelio šventę paskatinė draugystė su šiame chore giedančiu buvusių skirsnemuniečių Leonardu Danieliumi. „Šis choras po mišių, kurios įvyks sekmadienį 10 val., surengs koncertą“, - žada bendruomenės pirmininkė. Džiugu, kad choras atvyksta vedamas geros valios, nes koncertą jie sutiko surengti nemokamai. Bendruomenė apmokės tik kelionės išlaidas.

Taip pat Audronė prisidėjo prie Skirsnemunės skverelio sutvarkymo, ji - šio projekto vadovė. Moteris džiuginsi, kad skverelis sutvarytas, belikę dar keletas darbų, kurie iki šventės bus pabaigti. Audronė džiugina tai, kad prie visų nuveiktų darbų prisideda nemažas būrys bendruomenės savanorių.

Plastikiniai langai virtuvinių langas 299 Lt

Pakeliamieji garažo vartai nuo 1999 Lt
Šarvuotosios durys su spyna nuo 899 Lt
Stogo langai nuo 499 Lt

Audronė Sabaitienė: „Tiesiog bravo visai MANO NAMUKAS komandai. Jie tiesiog dovanoją gerį - nebūtina patikėjusi niekada, kad čia, Lietuvos gyventojai daugiau nei prašau... Didžiujuosi, kad MANO NAMUKAS yra lietuvių - tikri misjonieriai!“

Tel.: 8 640 20 222, 8 616 46 655
www.manonamukas.lt, info@manonamukas.lt

SIGITAS ŠILERIS: visada b

Alina Baltrušaitienė
mlaike@gmail.com

institute, Jungtinėse Amerikos Valstijose, kur igijo Niujorko koledžo diplomą.

Kraštiečis Sigitas Šileris, buvęs ilgamečis tolimojo plaukiojimo kapitonas, jūriū imonių vadovas, yra dirbęs ir diplomatinėje tarnyboje. Šiuo metu Sigitas Šileris gyvena Klaipėdoje. Paskutiniu metu dėstė navigaciją ir locią bei ekonomiką Lietuvos aukštojoje jūreivystės mokykloje. Dabar Sigitas džiaugiasi užtarnautu poilsiu.

Augdamas prie Nemuno, Sigitas skaitė daug knygų apie drąsius jūrininkus, tad ir pats pasirinko jūrininko profesiją. Kalbėdamas apie jūreivystę, Sigitas sako, jog tai geriausia profesija pasaulyje. Jis dėkoja likimui, jog tapo jūrininku.

Sigitas Šileris gimė ir augo Skirsnemunėje. 1950 metais baigė Skirsnemunės septynmetę mokyklą, po jos mokslus tėsė Jurbarko vidurinėje mokykloje. Mokėsi Kaliningrado technikos

Alina Baltrušaitienė
mlaike@gmail.com

Rugpjūčio 24–25 d. Skirsnemunės miestelis mini 700-ąsias metines, kada pirmą kartą Skirsnemunė buvo paminėta istoriniuose šaltiniuose. Daug kartų čia gimė ir užaugo, daug žmonių atvyko ir apsigyveno miestelyje, esančiame dešiniajame Nemuno krante.

Daugelis vietos gyventojų neįsivaizduoja savęs kitur, nes yra pripratę prie akims mielę kraštovaldžių, mažų, tik jiems žinomų takelių, artimų širdžiai vietų. Ne tik vietinius, bet ir trumpam į miestelį užsukančius svečius užbūria gamta, paliekanti gražius prisiminimus.

Garsus lietuvių poetas Justinas Marcinkevičiaus sakė: „Visa ko pradžia yra gimtinė. Šaknys, žemė. Dangus. Viskas – nuo kokio nors neregėto anksčiau daiktelio iki dangaus - yra gimtinė, kuri su kiekviena diena auga, plečiasi, didėja, atsiskleisdama žmoguje ir ji augindama.“ Skirsnemunės miestelis išaugino, subrandino svarbiems darbams didelį būrį žmonių, kurie prisimena savo kraštą, dirba jo naudai. Šiame miestelyje savo namus surado ir atvykėliai iš kitų vietovių.

Mintimis apie Skirsnemunės miestelį dalinasi skirsnemuniečiai – čia gimė, augė, gyvenantys dabar ir pasklidę po kitus kraštus.

Jurbarko rajono savivaldybės Meras RIČARDAS JUŠKA

Skirsnemunė - tai mano gimtinė. Čia mano senelis, gimus tėčiui, 1928 metais pasistatė namą, kad turėtų kur gyventi. Čia gimiai ir užaugau kartu su sesute Sigute, čia užaugo mano vyras Algirdas, čia gimė ir užaugo mano sūnus Povilas. Būdama toli, dažnai sapnuodavau savo tėviškę ir vieną kartą savęs paklausiau - ką aš veikiu svečiuose kraštuose. Ir grįžom visam laikui. Visus žmones gerai pažįstu ir su visais gerai sutariu. Turiu labai gerus kaimynus, kurie padeda ne tik džiaugsmę, bet ir nelaimę. Man patinka Skirsnemunės žmonės, kurie, nekaltingi gynimo duotos naštos, kantriai ja neša ir net turi laiko pasidžiaugti, kad kiekvienais metais Skirsnemunė tampa vis gražesnę. Prie to daug prisideda visi miestelio žmonės - tvarko savo aplinką, remontu-

Architektė
GRAŽINA GADLIAUSKIENĖ

Skirsnemunė - tai mano gimtinė. Čia mano senelis, gimus tėčiui, 1928 metais pasistatė namą, kad turėtų kur gyventi. Čia gimiai ir užaugau kartu su sesute Sigute, čia užaugo mano vyras Algirdas, čia gimė ir užaugo mano sūnus Povilas. Būdama toli, dažnai sapnuodavau savo tėviškę ir vieną kartą savęs paklausiau - ką aš veikiu svečiuose kraštuose. Ir grįžom visam laikui. Visus žmones gerai pažįstu ir su visais gerai sutariu. Turiu labai gerus kaimynus, kurie padeda ne tik džiaugsmę, bet ir nelaimę. Man patinka Skirsnemunės žmonės, kurie, nekaltingi gynimo duotos naštos, kantriai ja neša ir net turi laiko pasidžiaugti, kad kiekvienais metais Skirsnemunė tampa vis

Buvau paprastas vaikinas iš Skirsnemunės

giu“, - pasakoja jis. Mama buvo namų šeimininkė, turėjo labai gerą balsą, gideo bažnyčios chore. „Tai ji buvo mūsų pirmoji dainavimo mokytoja. Prisimenu, kaip būrys vaikų eidavome per Skirsnemunę ir „traukdavome“ dainas. Tai ji mus pamokė, kad reikia dainuoti dviem balsais, o ne šaukti“, - juokiasi Sigitas, dalindamas prie simimais. Likimo atneštas į Klaipėdos kraštą su klapdiede žmona Žibute užau-

gino sūnų Žilviną ir dukrą Eglę. Turi ketvertą anūkų.

S. Šileris išleido novelių knygą apie savo draugus jūrininkus. Knyga „Kodel anksti pražyla jūrininkai“ buvo išleista 2007 m. Šios knygos pristatyme skirsnemuniečiams 2011 m. vyko susitikimas su pačiu kapitonu. 2009 metais S. Šileriui suteiktas metų Jūrininko titulas.

Sigitas Šileris daugeliu skirsnemuniečių - savas žmogus. Ir pats Sigitas

visuomet prisimena gimtajį kraštą bei stengiasi kuo dažniau jį aplankytį. Garsusis kapitonas gana dažnai atvyks į Skirsnemunę, kaip pats sako, atvykės nesireklamuoją, aplanko draugus, kapines ir visada užsuka į miestelio parduotuvę nusipirkti duonos ir mėsos. Gera Sigitui pasižiūrėti kur gyveno, parodyti savo buvusią sodybą vaimams ir anūkams.

Zinia, kad bus apdovanotas ženklu „Už nuopelnus Jurbarko kraštui“, Sigitui buvo labai netikėta staigmena. Pasak jo, Jurbarko krašte yra daug daugiau nusipelnusių žmonių. „Aš pats negaliu vertinti savo nuopelnų, tačiau jaučiu dideli pasididžiavimą, kad mane jurbarkiečiai įvertino. Nesukčiau, tačiau iš širdies kalbu, sakydamas, kad nesijaučiu nusipelnęs gauti šį apdovanojimą“, - sakė jis. Sigitas dėkojo Jurbarko krašto žmonėms, kad jie ji pastebėjo ir įvertino. „Šis kraštas mane išaugino. Tai aš turėčiau būti dėkingas Jurbarkui, o ne jurbarkiečiai man“, - sako Sigitas Šileris.

Kalbėdamas apie gimtają Skirsnemunę, Sigitas sako: „Tai giminė, tai pirmas oro gurkšnis, pirmas žingsnis, pirma raidė, pirma meilė, pirma išmokta daugybos lentelė... Gimtinė paliks žmogaus atmintyje, kol jis bus gyvas“.

Skirsnemunės teatro spektaklio „Trys mylimos“ premjera

Rugpjūčio 24 d. 18 val. Skirsnemunės 700 metų jubiliejaus šventės metu scenos užsklandas pirmą kartą atvers Skirsnemunės miestelio teatras. Spektaklio „Trys mylimos“ premjera vyks Jurbarko kultūros centro Skirsnemunės skyriaus didžiojoje salėje. „Trys mylimos“ - tai Žemaitės tradicinė komedija apie meilę. Spektaklį režisavę Jurbarko kultūros centro režisierė Birutė Šneiderienė.

Dar visai jaunas, tik pavasarį susibūrės teatras papuoš šventinę miestelio jubiliejaus programą bei pradžiugins visus susirinkusius. Šis teatras susibūrė specialiai 700-osioms Skirsnemunės miestelio metinėms. Spektaklyje į įvairius personažus įsikūrys šeši skirsnemuniečiai: Vytautas Norkus, Rasa Dilienė, Raimonda Vaičaitytė, Ruslanas Baranauskas, Greta Lenčraitė, Julija Galbuogienė. „Tai aukso žmonės“, - džiaugiasi reži-

sierė B. Šneiderienė. Be šių meno mėgėjų teatre vaidina ir daugiau aktorių iš Jurbarko.

„Aktoriai labai daug dirbo, žmonės rinkosi patys, be jokio užmokesčio ar papildomo raginimo, ne verčiami, o vedami noro ne tik kalbėti, bet ir prisišteti prie Skirsnemunės kultūrinio gyvenimo“, - džiaugiasi režisierė. Žmonės repetavo po kelis kartus per savaitę, aukodami savo laisvalaikį ir atidėdami ūkio darbus. Skubėjo po darbų į repeticijas tam, kad savo pasirodymu papuoštu miestelio šventę.

„Nesiekiamė aukštumų, teatras sudarytas iš meno mėgėjų, tačiau tai, ką darome, darome iš visos širdies“, - sakė Birutė Šneiderienė. Paklausta, ar teatras po šio spektaklio išsisiskirstys, ar toliau tės veiklą, režisierė sakė, kad viskas priklausys nuo žmonių noro. Po premjeros spektaklį ketinama parodoti ir kituose aplinkiniuose miesteliuose.

„Mūsų laiko“ inform.

puslapius ir prisiminti krašto istoriją.

Verslininkas, reklamos įmonės savininkas ARŪNAS VAIVADA

žeme, kiekvienas paukštis ieško savo gimtojo lizdo ir glaudžiasi Jame. Taip ir Žmogus,

visada čia gyvens Žmonės, mylantys Lietuvą ir savo giminę Skirsnemunę. Tarp jų per tuos 700 metų labai trumpai buvau ir aš.

JKTV vyriausioji redaktorė ir žiniasklaidos atstovė JANINA SABATAITIENĖ

Man Skirsnemunė visada buvo, yra ir bus gimtasis miestelis, į kurį visada norisi sugrįžti. Skirsnemunėje prabėgo visa mano vaikystė ir pirmosios jaunystės dienos. Lankausi čia dažnai, tačiau atvykusi dažniausiai apsilankau tik pas mamą.

Liūdnai, tačiau Skirsnemunėje jau beveik nebėliko nei mano klasikų, nei vaikystės draugų.

Nors ir nedalyvauju Skirsnemunės miestelio bendruomenės veikloje, visada sekū žinias apie tai kas Skirsnemunėje vyksta. Džiaugiuosi kiekviena gera žinia. Esu dekinga visiems prisidedantiems prie mano vaikystės miestelio gražinimo ir garsinimo. O ir pati niekada nepraleidžiu progos pasididžiuoti, jog esu skirsnemunietė.

Cia visada norisi sugržti.

džiai mielą pedagoginį darbą. Taigi, Skirsnemunė man - tai nostalgiski vaiškystės prisiminimai, pirmieji pedagoginiai išbandymai ir dabartinio Skirsnemunės jaunimo džiaugsmai ir rūpesčiai. Aš džiaugiuosi ir didžiuojuosi, jog užau-gau ir dabar dirbu Skirsnemunėje.

Jurbarko viešosios bibliotekos Skirsnemunės filialo vyresnioji bibliotekininkė GIEDRĖ JASINSKIENĖ

Šie metai Skirsnemunė ypati, nes kartu su visa bendruomenė švęsimė 700-ąsias Skirsnemunės metines. Džiugu, kad esame ta karta, kuri gynëna Skirsnemunė reikšmingu laikmečiu. Minėdami Skirsnemunės metines, patys tampaime istorijos dalimi. Labai smagu kasdien matyti vis gražėjanti miestelį bei žmones, kurie gynëna artėjančios šventės nuotaikomis. Labai jaučiamas, kad skirsnemuniečiai laukia šios šventės.

Skirsnemunės miestelis praturtės kraštiečio Vytauto Urbanavičiau par-rena istorine knyga „Skirsnemunė“, to iki šiol dar neturejome. Džiugu, kad po daugelio metų mes ir ateinančios kartos galėsime atsiversti šios knygos

Matosi, kad miestelis turi ateiti, vis-kas juda į priekį, kažkas naujo kuriama. Lietuvoje yra daug vietovių, kurios „miršta“, mums tai negresia, nes esame iškilių geografiškai palankioje vietoje, šalia respublikinės reikšmės kelio - tai gyvybiškai svarbi arterija.

Labiausiai mane domina senoji Skirsnemunė - visa jos praeitis ir istorija. Kiek yra teke domėtis, žinai, jog kitoje Nemuno puseje gyveno jotvingių gentis, o jų žodis „kiršna“, reiškiantis šalią, galėjė duoti pradžią Skirsnemunės pavadinimui. Galima sakyti, mes patys esame pusiau jotvingiai, nes su žemaičiais tikrai labai sunku mus būtų susieti.

Visa Skirsnemunės istorija siejasi su karais prieš kryžiuočius, todėl dar iki dabar yra likę karingi skirsnemuniečių genai. Didžulis plūgas ir pasididžiavimas yra tas, kad Skirsnemunės miestelis senesis net už patį Vilnių. Tod nekeista, kad vieni iš garsiausių Lietuvos istorikų taip pat kilę iš Skirsnemunės krašto - tai Alydas Nikžentaitis, Vytautas Urbanavičius. Tikimės, kad jie papasakos kažką naujo apie mūsų kraštą.

Vilniaus universitetu Matematikos ir informatikos f-to vyresnysis inžinierius LEONARDAS DANIELIUS

Matyt, mūsų gimtojoj Žemėj Dievo taip jau sutverta, kad kiekviena upė turi savo ištakas, kiekviena gėlę ar medis suauga šaknimis su juos maitinančia

Skirsnemunės Jurgio Baltrušaičio pagrindinės mokyklos direktorė DAINORA SAULÉNIENĖ

Pirmiausia, Skirsnemunė man brangi ir artima tuo, kad joje prabėgo mano vaikystė, čia aš gyvenu nuo aštuonerių metų - lankiau mokyklą, išgyvenau pirmuosius gyvenimo sunkumus. Skirsnemunės mokykloje atlikau pirmąją pedagoginę praktiką. Šiuo metu Skirsnemunėje gyvena mano tėvai, sesuo. Jau šešeri metai, kai joje dirbu ši-

Reikės
300 g miltų,
2 a.š. kepimo miltelių,
200 g cukraus
1 a.š. vanilės,
2 kiaušinių,
120 ml pieno,
150 g sviesto,
100 g aguonų,
1 skardinės konservuotų persikų,
2 š. medaus,
3 š. grietinės,
150 g saulėgrąžų.

Gaminimas:

Viename inde sumaišyti miltus, kepimo miltelius, cukrų, vanilinį cukrų. Į kitą indą sudėti kiaušinius, kambario temperatūros sviestą, ipliti pieną ir viską šiek tiek išplakti. Skystąjai masę supilti į miltus, išmaišyti šluotele. Iberti aguonas ir viską gerai išmaišyti. Tešlą sudėti į sviestu suteptą formą (jei forma silikoninė, sviestu tepti nereikia) ir 25 min. kepti 180°C iškaitintoje orkaitėje. Kol pyragas kepa, paruošti idarą. Persikus supjaustyti skiltelėmis. Į nedidelį puodą sudėti medų, cukrų, ipliti grietinėlę ir, nuolat maišant, pakaitinti, kol ištirps cukrus. Tuomet suverti saulėgrąžas ir masę pavirti keilias minutes. Po 25 min. kepimo, pyragą išimti iš orkaitės. Ant pyrago sudėti persiko skilteles, saulėgrąžų masę ir pašauti į orkaitę dar 20 min.

[seforeceptai.lt](#)

Varžybose dalyvaujantis Antanas Guoga (kairėje) sutiko tapti nugalėtoju gidi „EuroBasket 2013“ renginiuose.

rį laimėjo legendos. Kaip sakoma, svarbiausia ne laimėti, o dalyvauti. Mūsų krašto krepšininkams tai buvo puiki proga išbandyti savo jėgas. Na, o po finalinių varžybų vyko koncertinė programa, po kurios - ir diskoteka jaunimui.

Turnyro „3 už Lietuvą“ nugalėto-

jų laukia kelionė į Europos krepšinio čempionatą Slovėnijoje. Prizo steigėjai - Antanas Guoga, Marius Prekevičius ir Darius Sirtautas. Antanas Guoga sutiko tapti nugalėtoju gidi „EuroBasket 2013“ renginiuose.

„Mūsų laiko“ inform.

Remigijaus Brazaičio taurės vyrų dvejetų teniso turnyras

Iš dešinės: Arvydas Štulas, Robertas Paulaitis, Nerijus Blažys, Edgaras Brazaitis, Remigijus Brazaitis, Donatas Blažys, Liudas Kazlauskas ir Dovydas Rupšaitis.

„Mūsų laiko“ inform.

„Pavidaujo galiūnas 2013“- šventė sporto mėgėjams

Pavidaujo bendruomenės nuot.

2013-08-10 d. Pavidaujo kaime vyko tradicinė, jau ketvirtoji sporto šventė „Pavidaujo galiūnas 2013“. Nors sinoptikai ir žadėjo lietų, į šventę rinkosi kaimo sportininkai ir svečiai. Labai džiugu, kad be nuolatinės mūsų švenčių ir renginių dalyvių: Paskynų bendruomenės, Smalininkų sportininkų, kaimynų iš Girdžių, renginyje dalyvavo dvi Kalnėnų ir viena Jurbarko tinklinio komados. Kol rinkosis dalyviai ir svečiai, varžybų teisėjai Linas Klijūnas ir Gintaras Kasputis pakvietė jaunuosius sportininkus į kvadrato varžyas, kuriose pirmają vietą laimėjo ir vertingu Jurbarko savivaldybės tarybos narė Vilmos Karaliūnaitės įsteigta priku buvo apdovanota Pavidaujo kaimo komanda „Briedžiai puola“. Antrają vietą laimėjo ir taip pat buvo apdovanota kita Pavidaujo komanda „Lediniai“.

Nurimus kvadrato aistroms, užvirė kovos prie abieju krepšinio stovų. Varžybose dalyvavo 5 komandos iš Paskynų, Girdžių ir Smalininkų, o Pavidauju atstovavo net 2 komandos. Pernykščiai „Pavidaujo galiūnas 2012“ krepšinio 3x3 nugalėtojai smalininkie-

čiai ši kartą tenkinosi antraja vieta, su gražinę nuolatinį nugalėtojų vardą pavidaujiškiams. Tradiciškai krepšinio prizininkai buvo apdovanoti Girždžių seniūnijos įsteigta taure, medaliais ir diplomais.

Tradiciškai varžyas užbaigė galiūnų varžybos, kuriose stipruoliai varžesi padangos pervertimo, svarmens kėlimo ir automobilio tempimo rungtynėse. Antrą kartą nugalėtoju tapo Paskynų bendruomenės atstovas Karolis Rokys. Antrają vietą laimėjo Minidaugas Babilius iš Kalnėnų, o trečiuoju liko pernykštis antrosios vietos laimėtojas pavidaujiškis Evaldas Slyteris. Turnyro nugalėtojas buvo apdovanano-

tas pagrindiniu prizu, prieš ketverius metus Darbo partijos (leiboristų) Jurbarko skyriaus įsteigta taure. Visi galiūnai buvo apdovanoti medaliais ir diplomais, o ketvirtos vietos laimėtojas - paguodos prizu.

Po apdovanojimų ceremonijos visi šventės dalyviai buvo pavaisinti kaimo šeimininkų keptu kugeliu, o vakare į vakaronę pabendrauti ir pašokti rinkosi kaimo bendruomenės žmonės.

Noriu padėkoti visiems, padėjusiems organizuoti ir sklandžiai vesti rengini. Be jau išvardintų teisėjų L. Klijūno ir G. Kasputio, kaimo bendruomenės narių, prizus įsteigusių žmonių ir organizacijų, ačiū noriu pasakyti ir Jurbarko KKSC direktoriui Antanui Domeikai už moralinę ir materialinę pagalbą.

Į kitą tradicinį renginį „Bulvinė“ pavidaujiškai rinksis spalio 26 d. Ragaujam tradicinių ir netradicinių, lietuviškų ir nelietuviškų patiekalų iš bulvių. Šoksim, žaisim ir dainuosim. Kas buvo, tas žino...

Pavidaujo bendruomenės pirminkas Arūnas Čepulis

Pvz.: MGAUTI 3998 1654

Norėdami gauti numerį, SMS žinutėje rašykite: MGAUTI tarpas skelbimo Nr. ir siūlytakė 1654.

Norėdami išelti savo skelbimą, žinutėje rašykite MSIUSTI tarpas skelbimo tekstas ir siūlytakė numeriu 1654.

Pvz.: MSIUSTI 32 m. vyras susipažintu... Siūlyme nurodyti metus, lytį, miestą.

Informacijos tel. +370 60611813

Lietuvių skalikai – vienintelė Lietuvos nacionalinė šunų veislė

Alina Baltrušaitienė
mlaikas@gmail.com

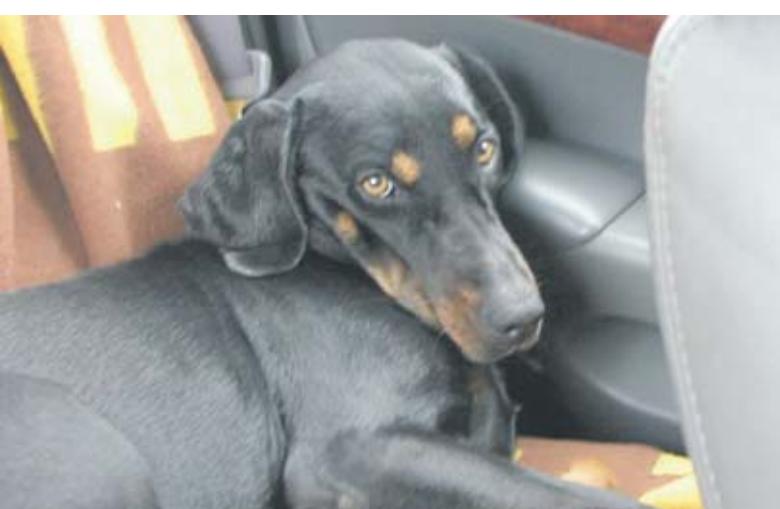
Posakis „šuo geriausias žmogaus draugas“ žinomas nuo neatmenamų laikų, kai tapo pirmuoju žmogaus prijaukintu gyvūnu. Šiuo metu pasaulyje žinoma apie 380 skirtingų šunų veislė. Sprendžiant galvosūkį, kokios veislės augintinį išsirinkti, atsižvelgiant į daugybę kriterijų. Tačiau tik retas kuris susimąsto, kad tarp galybės šunų veislė yra tik vienintelė mūsiškė, lietuviška – tai lietuvių skalikai.

Lietuvių skalikai vertinami žinovų, tačiau dar nėra itin populiarūs, todėl daug kartų buvo atsidūrė ant išnykimo ribos. Matyt dėl išairių sklandančių mitų, jog šios veislės šunys nedrausmingi, sunkiai suvaldomi, per dienas skalija ir daugiau nieko naudinga neveikia, ši veislė Jurbarko krašte, skirtingai nei Žemaitijoje, nėra populiarūs. „Mūsų laiko“ kalbintas Daivaras Rybakovas turi tikslą populiarinti šią veislę ir siekti, kad apie ją sužinotų kuo daugiau žmonių.

DAIVARAS RYBAKOVAS RENKASI TAI KAS LIETUVIŠKA

Daivaras šia veisle susižavėjo gana nesenai. Prieš dvejus metus jis išsigijo lietuvių skalikų veislės kalytę Nesę. Rinkdamasis, kokį šunį pirkti, dėmesį kreipė į tai, kad tai vienintelė nacionalinė veislė. „Esu patriotas, todėl renkuosi tai kas yra mūsų“, - sakė Daivaras. Būdamas medžioklės būrelio nariu Daivaras rinkosi iš medžioklinių šunų veislė.

Daivaras Rybakovas su savo augintine Nese priklauso „Lietuvių skalikų augintojų sąjungai“, kuri vienija 80 šios veislės augintojų ir veisėjų. Iš šių draugiją patekau pakvies-

Neseniai vykusioje parodoje Žemaitijoje gražiausios kalės titulą laimėjo Daivaro Rybakovo augintinė Nesė (nuotrauka iš asmeninio archyvo).

tas draugo iš Žemaitijos krašto. Daivyavome lauko bandymuose ir nuo to viskas prasidėjo“, - sakė Daivaras. Kaip pats mėgsta sakyti, „susirgo dar viena liga“ - tarp motociklų, labdarings veiklos atsirado ir šunys.

Lietuvių skalikų veislės šuniuko kaina svyruoja nuo 500 Lt iki 1000 Lt. Paskutiniu metu kaina pradėjo augti, nes ši veislė populiarėja. Vyras prieš dvejus metus už savo augintinę „Gončiaus“ veislyne sumokėjo 700 Lt. Nors Daivaras šiuo metu turi tik vieną šios veislės augintinę, tačiau artimiausiu metu planuoja išsigiti dar vieną. Jo žiniomis, Jurbarko krašte yra tik 3-4 lietuvių skalikai.

Šie medžiokliniai šunys yra universalūs, tinkantys ir sužeistą žvėrių surasti ir skalijant sekti žvėrių pėdsakais. Su šiais šunimis labai išpūdingos medžioklės. „Mes to nepajuntame, nes medžiojame su vienu ar dvimi skalikais, o kada Žemaitijoje medžiojama su 30-50 ar net daugiau skalikų, miškas aidi. Tam organizuojamas kasmetinis renginys „Skalikų gausmas“, i kurį suvažiuojāja ir varovų funkciją atliekā lietuvių

Paklaustas, ar sudėtinga šios veislės šuns dresūra ir suvaldymas, Daivaras sako: „Skalikui reikia daug bėgti, po žiemos mes važiuojame dviračiu, ji bėga šalia, iš karto suprantą, ko iš jos norime. Tas pats ir medžioklėje, skalikai niekuo nenusileidžia kitiems medžiokliniams šunims, netgi juos lenkia“.

„LIETUVIŲ SKALIKŲ ŽEMAITIJOS REGIONINĖS PARODOS 2013“ GRAŽIAUSIOS KALĖS TITULĄ IŠKOVOJO DAIVARO RYBAKOVO AUGINTINĖ NESĖ

Rugpjūčio 10 dieną Plungės rajone

08.23 Pn	08.24 Št	08.25 Sk	08.26 Pr	08.27 An	08.28 Tr	08.29 Kt
+15 +21	+15 +23	+16 +24	+18 +27	+18 +20	+15 +24	+18 +25
Vėjas Š 2 m/s Saulė teka 06:19 leidžiasi 20:43 pilnatis	Vėjas R 3 m/s Saulė teka 06:21 leidžiasi 20:41 pilnatis	Vėjas PR 5 m/s Saulė teka 06:23 leidžiasi 20:28 pilnatis	Vėjas PR 6 m/s Saulė teka 06:24 leidžiasi 20:36 pilnatis	Vėjas Š 1 m/s Saulė teka 06:26 leidžiasi 20:33 pilnatis	Vėjas PR 1 m/s Saulė teka 06:28 leidžiasi 20:31 dylantis mėnulis	Vėjas Š 3 m/s Saulė teka 06:30 leidžiasi 20:28 dylantis mėnulis
Juodojo kaspino diena, Bal-tijos kelias Dovainis, Girmantas, Pilypas, Ro-žė, Tautgailė.	Šv. Baltramiejus, Gandrų iš-skridimo diena Alicija, Audronis, Baltramiejus, Baltrus, Rasuolė, Viešvilės.	Liucilė, Liudas, Liudvikas, Mangai-las, Mangailė.	Aleksandras, Algintė, Gajlius, Gai-lutė, Gailutis, Zefirinas, Žilvinas.	Aušrinė, Cezarijus, Cezaris, Moni-ka, Tolvydas.	Augustinas, Mėta, Patricia, Steig-vilė, Tarvilas.	Adolfas, Barvydas, Beatričė, Gaud-ydė, Sabina, Svajonė.